

pe af pædofile stamkunder, som køber udelukkende heteroseksuel eller udelukkende homoseksuel børnepornografi (i et mindre antal tilfælde begge slags), og som skaffer sig alle udgivelser og film. Nogle oplysninger tyder på, at pædofile personer benytter børnepornografi til tilfredsstillelse af deres seksualbehov. Det synes i øvrigt kun at være en lille del af den samlede danske produktion af børnepornografi, der afsættes til danske købere. Langt den største del af den dansk fremstillede og/eller forhandlede pornografi (måske omkring 95 pct.) forhandles til udlændinge enten ved direkte eksport en gros, ved postordresalg eller ved detailsalg til udlændinge på besøg i Danmark.

Lektor Kutchinsky har undersøgt den mulige sammenhæng mellem på den ene side frigivelsen af pornografi i 1967 og 1969, på den anden side et fald i antallet af registrerede seksualforbrydelser over for børn, der indtrådte i årene fra 1967. Idet han finder det sandsynliggjort, at dette fald ikke kan forklares ved en ringere anmeldelsestilbøjelighed, kommer han til den konklusion, at frigivelsen og den øgede udbredelse af pornografi i flere omgange har bidraget til fald i antallet af sædelighedsforbrydelser overfor børn, først i 1967-69, dernæst i de to år - 1971 og 1973 - da der indtraf markant øgede udbud af børnepornografi. I redegørelsen hedder det: »Det må siges ganske utvetydigt at vi ikke med sikkerhed kan fastslå, at der er en præcis og direkte årsagssammenhæng mellem pornografi og seksuelle overgreb mod børn ... Men der findes et stort antal indici på at en sådan sammenhæng eksisterer«.

Det fremgår af Kutchinskys oplysninger, at det største fald i antallet af anmeldte seksualforbrydelser overfor børn indtraf i årene 1967-69, det vil sige før børnepornografien kom på markedet. Til forklaring heraf anfører Kutchinsky, at en stor del af dem, der har begået uterlighed overfor børn, ikke har foretaget deres handlinger, fordi de følte sig særlig tiltrukket af småbørn, men fordi de var bange for voksne kvinder. Disse personer har kunnet bruge den voksenpornografi, der fremkom efter 1966. Derimod er der en gruppe af pædofile, som kun lader sig tilfredsstille af (fantasier om) børn som seksualobjekter. Heri finder Kutchinsky forklaringen på de yderligere fald i kriminalitetstallene, der

indtraf efter fremkomsten af børnepornografien, specielt i 1971 og 1973. Der konkluderes: »Meget tyder på, at børnepornografien har haft gavnlige virkninger på en lille gruppe seksuelle afvigere, der på grund af børnepornoens tilstedeværelse har kunnet nedsætte, helt ophøre, eller aldrig gå igang med at begå egentlige uterlighedshandlinger overfor småbørn. Hvis dette er rigtigt, vil en velgenemført kriminalisering af udbredelse og salg af børneporno, der medfører ophør af disse aktiviteter såvel som af den illegale produktion af børneporno, formentlig medføre at uterligheden overfor småbørn på ny stiger«. Det anføres, at det måske kan dreje sig om ca. 50 kriminelle forhold årligt (alene i Danmark), som har kunnet forebygges gennem brug af børnepornografi, hvortil kommer virkninger af den billedpornografi, der er solgt til andre lande.

Straffelovrådet fremhæver, i overensstemmelse med lektor Kutchinskys egen fremstilling af udviklingen, at den største del af faldet i kriminalitetstallene indtraf før børnepornografis fremkomst. For så vidt angår det noget mindre fald fra 1971 opfatter straffelovrådet de foreliggende oplysninger således, at der ikke kan føres sikre beviser for, hvor stor en del af dette fald der kan tilskrives brugen af børnepornografi, og hvad der eventuelt kan være virkninger af andre forhold, f. eks. fortsatte virkninger af en øget udbredelse af voksenpornografi. Straffelovrådet kan i øvrigt ikke gå ind på en nærmere vurdering af lektor Kutchinskys materiale og konklusioner.

4.4. Afvejning

Ved en vurdering af forslaget om kriminalisering af børnepornografi kan udgangspunktet som foran nævnt efter straffelovrådets opfattelse alene tages i ønsket om at modvirke misbrug af børn. Hvis et forbud som det foreslåede i væsentlig grad kan bidrage hertil, taler dette for en nykriminalisering, forudsat at der kan gives en straffebestemmelse en affattelse, der holder sig nær til det nævnte formål.

Flere forhold er dog egnede til at bevirke nogen tvivl om, hvorvidt denne ændring er påkrævet og vil have overvejende gavnlige virkninger.